

מ"ת 7428/08/21 - מדינת ישראל ע"י נגד הישאם אבו אלקיעאן (עציר) ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 7428-08-21 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן(עציר)
תיק חיצוני: 563927/2021

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דנה נעים
נגד	
משיבים	הישאם אבו אלקיעאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת לאחר שנהג לכאורה רכב בעודו תחת מספר פסילות שהוטלו עליו על ידי בית המשפט בארבע הזדמנויות שונות כמתואר בבקשה שהגישה המדינה.

נהיגתו הלכאורית של המשיב בזמן פסילת רישיון נהיגתו, היא נהיגתו השלישית לכאורה במצב זה, כאשר ברקע לחובתו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה בגין התנהגות זו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעצם הנהיגה בזמן פסילה, והמשיב נשלח לקבלת תסקיר מעצר ביום 23.8.21 על ידי לאחר שקבעתי כי רף המסוכנות הנוכחי הוא כה גבוה עד כי לא ניתן לקבל החלטה סופית בבקשת המדינה ללא ניתוח מעמיק של שירות המבחן ביחס למשיב עצמו והערבים המוצעים על ידי ההגנה.

ביום 12.9.21 (כשלושה שבועות לאחר הדיון מיום 23.8.21) התקיים בפני דיון נוסף במסגרתו ציפה בית המשפט לקבל את תסקיר המעצר, אך במקומו הגיעה "הודעה" של שירות המבחן לפיה תסקיר יכול שיהיה מוכן רק ביום 14.10.21.

בעקבות הודעה זו ניתנה החלטתי המנומקת ביום 12.9.21 לפיה ייקבע דיון נוסף ליום 29.9.21 (מתן 15 יום נוספים לשירות המבחן) בסופם התבקש שירות המבחן להכין שוב תסקיר מעצר, ובית המשפט הבהיר כי ככל שגם ביום זה לא יהיה מוכן התסקיר (ודוק - המשיב עצור מיום 17.8.21 (!)) הרי שבית המשפט יאלץ לבחון את הערבים בעצמו ובמקביל הוריתי על בדיקת התכנות איזוק בבית אחיו של המשיב.

בדיון שהתקיים בפני ביום 29.9.21 התברר כי שירות המבחן למבוגרים לא הגיב כלל להחלטה הקודמת מיום 12.9.21,

לא נערכה כל פגישה עם המשיב וגם לא בוצע זימון או מפגש עם הערבים המוצעים.

בנסיבות אלה, ובהתאם להחלטתי מיום 12.9.21, החלטתי לשמוע את החלופות המוצעות על ידי המשיב באופן ישיר, אגב קביעה כי פרק הזמן שחלף מיום 23.8.21 ועד ליום 29.9.21 מייצר מצב של "טעמים חריגים" כפי שנקבע בסעיף 22ג(ב) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996, וראה בעניין זה החלטות תומכות לפרשנות זהה שהתקבלה לנסיבות דומות בעמ"ת

49743-03-20 ברכיה נגד מדינת ישראל והחלטה שקיבל בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 54113-10-20 אבו עזא נ' מדינת ישראל (כב' השופט שלמה פרידלנדר) שם קבע בית המשפט את הדברים הבאים:

"אכן, חוק המעצרים קובע כי נדרש תסקיר בטרם יורה בית המשפט על פיקוח אלקטרוני, למעט במקרה של טעמים מיוחדים שלא לקבל תסקיר כאמור. אני רואה בזמן התגובה הקיים של שירות המבחן, עקב מצוקותיו הידועות כי בעטיו לא ניתן לקבל תסקיר בתוך פחות מכחודש, משום טעם מיוחד שלא להותיר את העורר במעצר מאחורי סורג ובריאח לתקופה כה ארוכה כאשר מבחינה עניינית ראוי להעבירו למצב של מעצר בפיקוח אלקטרוני, כפוף להיתכנותו".

כפועל יוצא מהמתואר לעיל, נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב ושמעתי את הערבים המוצעים לאיון מסוכנותו של המשיב בתנאים של המשך מעצר באיזוק אלקטרוני באופן ישיר.

מר סלמה אבולקיעאן (אחיו הצעיר של המשיב) הוצע כמפקח ראשון.

המדובר באדם נורמטיבי לחלוטין, בן 27, אשר שימש בעבר כערב ומוכן לפקח על אחיו הבגיר בשעות הבקר בהן הוא לא עובד.

על פניו המדובר בערב שמבין את תפקידו המוצע, הביע נכונות מלאה לדווח למשטרה על כל הפרה של תנאי האיזוק, ולא מצאתי כל סיבה לפסול ערב מוצע זה לפיקוח, למעט חוסר ידיעה שלי בשלב זה ביחס למערכת היחסים הפנימית שבין הערב למשיב עצמו.

מר בשיר אבולקיעאן (אחיו הצעיר של המשיב) הוצע כמפקח שני.

המדובר באדם כבן 30, נשוי ואב לשישה ילדים, מובטל בימים אלה לאחר קריסת עסקו, נורמטיבי לחלוטין שהביע נכונות לפקח על אחיו הגדול בכל שעה שידרש ואף הציע את ביתו לצורך התקנת האיזוק.

לאחר ששמעתי את חקירתו בפני בבית המשפט, גם במקרה זה, לא מצאתי כל סיבה לפסול ערב מוצע זה כמפקח על המשיב אך באותה הנשימה, אין בידי נתונים המצביעים על מערכת היחסים הפנימית בין ערב זה למשיב ספציפי זה.

השאלה הניצבת בפני בית המשפט אם כן, אינה כשירות הערבים המוצעים לפקח על משיב זה, אלא השאלה: האם ניתן לתת אמון במשיב ספציפי זה כי יקיים את הוראות בית המשפט, יישמע לערבים ספציפיים אלה שהם אחיו הקטנים ממנו, לא יפר את תנאי המעצר באיזוק, וימנע מכל נהיגה עתידית נוספת ככל שתתקבל הצעת בא כוחו.

שאלה זו לא קיבלה עדיין מענה בעיני ואסביר את עמדתי:

בעמ"ת 25091-07-21 מדינת ישראל נגד אבו ואדי (להלן - פרשת אבו ואדי), קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בנסיבות דומות בהן החלטתי שלא להמתין לתסקיר מעצר ולקבוע המשך מעצר באיזוק ללא המתנה לתסקיר, את הדברים הבאים:

"לא יכולה להיות מחלוקת על כך שככלל לאחר שלא הוצג תסקיר שירות המבחן בתוך 21 יום, ונתבקשה דחיה למשך כ-3 שבועות נוספים, יכול היה בית המשפט להחליט על שחרור לחלופה, ובנסיבות מסוימות רשאי היה להורות גם על מעצר באיזוק, אף בלא הגשת תסקיר שירות המבחן כנדרש בסעיף 22ג(ב) לחוק. (ראה עמ"ת 49743-03-20 ברכיה נ' מדינת ישראל).

יחד עם זאת, יש לבחון כל מקרה לגופו, והענין מסור לשיקול דעתו של בית המשפט.

הזמן הסביר והמקובל להגשת תסקיר שירות מבחן הוא שלושה שבועות מיום המעצר. כאשר שירות המבחן מבקש ארכה בת מספר שבועות להגשת תסקיר על בית המשפט לבחון האם ענינו של העורר מאפשר שחרורו או מעצרו באיזוק בלא הגשת תסקיר, תוך בחינת הערבים, או שמדובר במקרה קשה בו ככלל יהיה מקום להורות על מעצר עד תום ההליכים, ורק תסקיר חיובי באופן ממשי יאפשר בחינת שחרור לחלופה או למעצר באיזוק.

בעניינו, מדובר במשיב שכאמור בעברו שש הרשעות בנהיגה בזמן פסילה. זאת ועוד, הרשעותיו בעבירות האמורות הינן מן השנים האחרונות, כך הורשע המשיב ביוני השנה בנהיגה בזמן פסילה, ונדון ל-45 ימי מאסר. המשיב הורשע גם בשנת 2018 בעבירת נהיגה בזמן פסילה ונדון ל-6 חודשי מאסר ובשנת 2017 הורשע בעבירה דומה. למשיב הרשעות דומות גם משנים קודמות.

העובדות האמורות, בתוספת העובדה שעל אף האמור בחר המשיב גם בזאת הפעם לנהוג ברכב, ובנוסף לרף הראיות העומדות כנגדו ולמאסר המותנה החל בעניינו, יעלו כי מדובר במקרה בו הכף נוטה ממשית לטובת מעצר עד תום ההליכים, ונראה כי מדובר במקרה בו רק אם יוגש תסקיר "חיובי" יוכל בית המשפט לנמק מעצרו של המשיב באיזוק.

ויותר מכך, אמנם ישנה פסיקה המורה כפי שצוין לעיל, על כך שבית המשפט רשאי ככלל לראות במצב בו מתעכבת הגשת תסקיר, טעם חריג שיאפר מעצר באיזוק ללא תסקיר, וזאת בהתאם להוראות סעיף 22 ג (ב) לחוק המעצרים.. יחד עם זאת נראה כי כל עניין ראוי שיבחן לגופו, ובעניינו נראה כי לאור הוראות הסעיף האמור ולאור העובדות שפורטו, טוב היה עושה בית משפט קמא לו היה ממתין לתסקיר ורק אז מורה הוראותיו בכל בנוגע למעצר המשיב באיזוק. "

בחנתי האם הנסיבות בפרשה שבפני שונות מהותית מקביעת בית המשפט המחוזי בפרשת אבו ואדי.

נכון כי בפרשת אבו ואדי המדובר היה בנהיגה לכאורה שיטית בזמן פסילה של המשיב ואילו במקרה זה המדובר "רק" בנהיגה שלישית בזמן פסילה. יחד עם זאת, סמיכות הזמנים בין הנהיגות בפרשת אבו ואדי הייתה רחוקה מאד (נהיגתו האחרונה בזמן פסילה הייתה לפני כ-3 שנים בשנת 2018) ואילו בפרשה שבפני נהג המשיב לכאורה בזמן פסילה פעמיים נוספות בסמיכות רבה לאירוע נשוא פרשה זו, והוא נשפט ונגזר דינו לגבי נהיגות אלה **רק בפברואר 2021 ובאפריל 2021 (!)**.

בכל אחד מגזרי דין אלה לחובתו של המשיב מאסר מותנה שהוא בר הפעלה ולמרות זאת, לא יצרו גזרי דין אלה כל הרתעה ממשית כלפי המשיב.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הבדל מהותי בין פרשה זו לפרשת אבו ואדי, וקביעת בית המשפט המחוזי שצוטטה על ידי לעיל תקפה כפסיקה מנחה גם לפרשה זו.

כאמור מצאתי כי הערבים המוצעים על ידי ההגנה מתאימים עקרונית לפיקוח, אך מסתבר כי אין בידי די נתונים לדעת, ללא תסקיר מעצר, עד כמה ישמע המשיב לערבים אלה, עד כמה ניתן לסמוך על המשיב עצמו כי יכבד את אחיו הצעירים ממנו ולא יפר את מעצרו באיזוק, והאם מבנה האישיות של המשיב עצמו על רקע התנהגותו האחרונה מאפשר את המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני.

בית המשפט המחוזי קבע בפרשת אבו ואדי כי במקרים כגון זה הכף נוטה למעצר עד לתום ההליכים, ו"רק תסקיר חיובי באופן ממשי יאפשר בחינת שחרור לחלופה או למעצר באיזוק".

כאמור, בהחלטתי לעיל קבעתי כי מתקיים החריג הקבוע בסעיף 22ג(ב) שבחוק המעצרים, וניתן לאור התמשכות פרק הזמן לקבלת תסקיר לקבל החלטה על בחינה עצמאית של הערבים ללא המתנה לתסקיר, אך בחינה עצמאית זו שביצעתי, לא הניבה בסופו של יום חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות שכן שני אחיו **הצעירים** של המשיב לא יכולים על רקע התנהגותו הלכאורית של המשיב עצמו, לספק בטחון מספיק כי לא יפר את תנאי האיזוק אלא אם תסקיר עומק "חיובי באופן מובהק" כפי שהגדיר זאת בית המשפט המחוזי, יתמוך אף הוא בחלופה המוצעת על ידי המשיב.

לסיכום, ועם כל הרצון הטוב במקרה זה לבצע בחינה עצמאית של הערבים המוצעים ללא תסקיר מעצר, נראה כי החלופות המוצעות במקרה זה, אינן מאפשרות מעבר להמשך מעצר באיזוק ללא תסקיר תומך שיהיה "חיובי" באופן מובהק.

אני קובע כי שירות המבחן למבוגרים יכין עד ליום 14.10.21 תסקיר מעצר (כפי שהתחייב במקור) בפרשה זו בפני בית המשפט.

שירות המבחן מתבקש להתייחס למשיב עצמו מבחינת הערכת מסוכנות שלו אגב מתן דגש לבחינת עומק של הערבים המוצעים על ידי ההגנה (שני אחיו של המשיב), ומתן תשובה לשאלה, האם להערכת שירות המבחן משיב זה באופן סביר ישמע ויכבד ערבים ספציפיים אלה לאור מערכת היחסים הפנימית ביניהם, והאם סביר לאור התנהגות העבר של המשיב כי יכבד החלטה של בית המשפט על המשך מעצר בתנאי איזוק.

עד לקבלת תסקירו של שירות המבחן יישאר המשיב עצור עד החלטה אחרת.

עותק יועבר לשירות המבחן למבוגרים בדחיפות עוד היום.

כפי שהתחייב שירות המבחן, ישלים הוא את התסקיר לקראת הדיון אותו אני קובע ליום 14.10.21 בשעה 13:45
(דיון באמצעות ויעוד חזותי).

שירות המבחן יוכל לזמן את הערבים המוצעים לשיחה באמצעות אחיו של המשיב מר בשיר אבולקיעאן בטלפון
054-7389810. 054-6806097.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בנוכחות הצדדים.